

образу на інтегрованих музичних заняттях в учнів сприяє не тільки цілісності мистецького сприйняття та асоціативного мислення, а й засвоєнню великого обсягу інформативного художнього матеріалу.

Якщо педагог дає дитині молодшого шкільного віку роль майстра, що перетворює її на композитора, художника, хореографа і т.д., він тим самим підготує її до прояву художньо-творчих здібностей, яку потрібно виконати професійно та грамотно. Адже ця інтегративна сфера виховує особливі навички уваги, багатопланового спостереження, чуттєвості, а також художнього мислення, яке полягає не тільки в умінні прослідкувати тематичний розвиток образів, але й дозволяє учню цього віку охопити художній твір в цілому.

Оскільки молодші учні спочатку сприймають найдоступніший для них вид мистецтва – музику на рівні емоцій та відчуттів, то залучення інших видів мистецтва дає їм змогу через розуміння можливостей різних засобів художньої виразності та їх порівняння більш глибоко та свідомо осягнути художній образ мистецького твору. У результаті чого діти даного віку через емоційну сферу можуть осягнути та зрозуміти змістовну виразність інших видів мистецтва, приміряючи художні образи до власного життєвого досвіду.

Отже, застосування художньої інтеграції на музичних заняттях дозволяє досягнути цілісності в художньо-педагогічному процесі, сприяє наблизженню учнів молодшого шкільного віку до мистецьких знань як через розум, так і через відчуття та емоції, поглиблює сприйняття творів мистецтва, а завдяки використанню індивідуального підходу до кожної дитини дозволяє розкрити їх потенціал та розвинути творчі здібності.

Література

1. Голінська Т.М. Естетичний розвиток молодших школярів засобами синтезу мистецтв: автореф. на здобуття наукового ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.07. - Херсон, 2005. - 20с.
2. Іванчук М.Г. Основи технології інтегрованого навчання в початковій школі: Навчально-методичний посібник // Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича. - Чернівці: Рута, 2002. - 98с.
3. Радынова О.П. Музыкальные шедевры. Авторская программа и методические рекомендации / О.П.Радынова. - М.: Изд-во "ГНОМ и Д", 2000. - 80с.
4. Шевченко Г.П. Формирование у младших подростков представлений о художественном образе средствами комплексного воздействия искусства: автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. пед. наук: спец. 13.00.02. - К., 1974. - 25с.

Кльонка Ю.С.,

*асистент кафедри англійської мови в судноводінні
Херсонської державної морської академії*

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ МОРСЬКИХ ФАХІВЦІВ

Освіта є базою для розвитку кожної особистості, запорукою успішного майбутнього, її конкурентоздатності на світовому ринку праці. Вона має відповідати запитам сучасного суспільства, саме тому одним з важливих завдань освіти стає професійна підготовка фахівців, що спрямована на потреби сьогодення. Процес професійного навчання має вирішувати завдання забезпечення людини «конкурентоспроможною професією», компетентною, який вільно орієнтується в суміжних галузях діяльності, готового до постійного професійного росту, соціальної та професійної мобільності. Головним показником рівня кваліфікації будь-якого сучасного фахівця є його професійна компетентність.

Проблема компетентності відображена в роботах С. У. Гончаренко, Б. Д. Ельконіна, А. К. Маркова та ін. Аспекти професійної підготовки на основі компетентнісного підходу розглянуто в працях В. М. Аніщенко, Н. М. Бібік, М. П. Васильєвої, Н. В. Демет'єва, А. М. Михайличенко, О. В. Овчарук та ін. Визначення ключових компетентностей подано в роботах І. А. Зимньої, Е. Г. Ісламгалієва, Г. К. Селевко, П. І. Третякова, Т. І. Шамова та ін.

На сучасному ринку праці конкурентоспроможні морські фахівці повинні володіти професійними вміннями і навичками, високим рівнем професійної компетентності та здатності застосовувати теоретичні надбання на практиці.

На думку О.М. Олексюка, професійна компетентність – це володіння знаннями, уміннями, нормативами, необхідними для виконання професійних обов'язків, психологічними якостями, а також розглядає її як реальну професійну діяльність відповідно до еталонів і норм [4, 13].

Отже, на наш погляд, поняття «професійна компетентність» включає в себе знання, уміння й навички, єдність теоретичної та практичної готовності майбутнього фахівця до професійної діяльності.

Формування професійної компетентності триває протягом усього професійного становлення особистості і починається набагато раніше від безпосередньої професійної діяльності морських фахівців.

Компетентність випускника вищого навчального закладу визначається багатьма чинниками, оскільки компетентності є «такими індикаторами», що дозволяють визначити готовність курсанта-випускника до життя, його подальшого особистого розвитку та активної участі у житті суспільства [3].

Для характеристики професіоналізму морського фахівця сьогодні все частіше використовується поняття «професійна компетентність». Н. П. Волкова вважає, що професійна компетентність, професіоналізм передбачають наявність професійних знань, а саме суспільних, психолого-педагогічних, предметних, прикладних умінь та навичок. Особливостями професійних знань є їх комплексність, натхненність [1, 418].

А. К. Маркова, досліджуючи проблему професійної компетентності, визначає її характеристики [2]:

- компетентність не отожднюється з освіченістю людини;
- компетентність – це поєднання психічних якостей, які дають змогу діяти самостійно та відповідально;
- основою для висновків про компетентність людини є оцінка кінцевого результату діяльності;
- компетентність є характеристикою окремої людини і проявляється у результатах її діяльності.

Професійна компетентність являє собою сукупність знань, вмінь, навичок, способів діяльності, професійно важливих психологічних якостей, необхідних морському фахівцю для здійснення ефективної професійної діяльності. Вона є результатом підготовленості фахівця, якісною характеристикою володіння професійною діяльністю і передбачає усвідомленого прагнення особистості до даної діяльності.

Компетентнісний підхід до підготовки майбутніх фахівців полягає в набутті та розвитку у курсантів під час навчання набору ключових, загально-галузевих та предметних компетентностей, які визначають його успішну професійну діяльність. Компетентності включають професійні знання та уміння, що характеризують кваліфікацію, такі якості як ініціативність, співпраця, здатність до роботи в колективі, комунікативні здібності, уміння вчитися, оцінювати, логічно мислити, відбирати і використовувати відомості.

Аналіз наукової літератури свідчить, що психологи і педагоги, які досліджують проблему професійної компетентності, визначають її як складне, інтегроване особистісне утворення, яке має багато складових.

Отже, проаналізувавши психолого-педагогічну літературу ми прийшли до висновку в контексті нашого дослідження про те, що ми розглядаємо професійну компетентність майбутнього морського фахівця як необхідний рівень та обсяг знань і досвід з виду професійної діяльності, а професійна компетенція – це сукупність доступних для вимірювання чи оцінювання умінь, знань і навичок, набутих упродовж навчання і необхідних для виконання певного виду професійної діяльності.

Література:

1. Волкова Н.П. Педагогіка: посібник для студентів вищих навчальних закладів / Н.П Волкова. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 576с.
2. Маркова А.К. Психологія професіоналізму / А.К.Маркова. – М., 1996. – 308 с.
3. Овчарук О.В. Розвиток компетентнісного підходу: стратегічні орієнтири міжнародної спільноти / Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О.В. Овчарук. – К.: “К.І.С”, 2004.– С. 6 – 15.
4. Професійна етика вчителя: час і вимоги / за ред. Б.М. Жебровського, Л. М.Ващенко. – К. : Ірпінь, 2000. – 257 с.
5. Сериков В.В. Личностный подход в образовании: концепция и технологии / В.В. Сериков. – Волгоград : Перемена, 1994. – 152 с.